

Overweging 17 mei 2015 7de Zondag van Pasen B

alternatieve lezingen: Genesis 18,1-8

Johannes 4, 4-30 (ingekort)

Het 7de weekend van Pasen, is ook het derde weekend van de maand waarop in onze kerk de vieringen worden voorbereid door een van onze werkgroepen. Dit weekend werd voorbereid met de gastvrouwen. We staan stil bij wat gastvrijheid betekent.

Inleiding

Kort geleden werd Richan uit Eritrea 50. Wekelijks poetst ze onze kerk. Met z'n vieren gingen we haar feliciteren. Met zichtbaar genoegen zette Richan koffie, "uit mij lande' zegt ze dan heel trots. Ze begon met het branden van de bonen, ze kookte water in een aarden karaf, maalde de bonen, voegde de koffie toe aan het water dat opnieuw aan de kook werd gebracht. In kleine kopjes schonk ze haar koffie en meermaals zei ze "ik ben zo blij dat jullie er zijn". Ze zette niet alleen koffie, er werd ook voor ons gekookt, heel vanzelfsprekend en blij.

Overweging

Gastvrijheid, een thema waarvan je misschien al te gemakkelijk aanneemt dat je weet wat dat is of zou moeten zijn. Het kan een gevaarlijk thema zijn terwijl het bedoeld is vandaag als een uitdagend thema: jezelf een spiegel durven voorhouden. Jezelf de vraag te durven stellen: Hoe gastvrij ben ik?

Gevaarlijk is het thema als je dichtklapt, als je denkt dat weet ik wel, laat ze maar ophouden met mij menen te moeten beleren...

Met de gastvrouwen die hier vier ochtenden in de week mensen ontvangen hebben we het gehad over gastvrijheid. Ze willen zó graag deze vrouwen, mensen ontvangen, naar mensen luisteren.

We horen en lezen verhalen over mensen die eenzaam zijn, wat maakt het, dat ze niet of zo weinig en aarzelend over onze drempel durven stappen? Zou onze drempel ondanks alle goede bedoelingen toch te hoog zijn? Onderschatten we hoe gemarginaliseerd onze kerk is en hoeveel moeite mensen hebben met het Instituut, haar dogma's? Wat zouden we meer of beter kunnen doen of niet doen misschien, om mensen te bereiken.

Gastvrouw, gastheer zijn is niet iets van de gastvrouwen of de pastoraatgroep alleen, wij allemaal zouden ons gastvrouw of gastheer moeten voelen, ons niet te zeer afvragen: heb ik tijd, of durf ik dat wel, of, daar zijn toch anderen voor, maar 'gewoon' op mensen afstappen, goed kijken en luisteren en vragen: wat zou je graag hebben dat ik nu doe...én dat we doen wat we zeggen en niet bang zijn om te zeggen wat we doen, zodat mensen meer horen waar we voor willen staan.

Laten we nog even stilstaan bij de inhoud die onze gastvrijheid zou moeten hebben. Ik las ergens: gastvrijheid is een van de manieren om naastenliefde in praktijk te brengen, om gasten vooral met mildheid te ontvangen. Gastvrijheid kan leiden tot een ontmoeting met God. Voor Jezus waren vreemdelingen sleutelfiguren, geen randfiguren, sleutelfiguren die de ware vreugde brengen, Hem water aanbieden. Levend water waarmee hij verder kan en ik daardoor ook beter.

Jezus doorbreekt grenzen, Hij spreekt met de Samaritaanse, en wat gebeurt, er ontstaat een ontmoeting die ze beiden niet zullen vergeten, het wordt een openbaringsmoment zoals het dat voor ons werd bij Richan.

Bijzonder is het dat mensen die arm zijn, of vanuit een ander cultuur of godsdienst, dat zij

zo hartverwarmend gastvrij kunnen zijn, zij openen ons de ogen voor het gegeven dat onze gastvrijheid vaak berekenend is: het moet goed uitkomen, die vragen we en die niet, liefst niet teveel werk, hoe gemakkelijk vallen we terug op een cateraar zodat wij niet de last van de voorbereiding en het opruimen hebben? Is onze gastvrijheid niet vaak puur uiterlijk, oppervlakkig, geen echte ontmoeting...?

Ik wil besluiten met enkele woorden van Elie Wiesel, een jood, die het concentratiekamp overleefde hij zei:

“Een vreemdeling is een verrijking zolang zijn geheim jouw zekerheden aantast, zolang hij of zij je dwingt jezelf opnieuw te doordenken, zolang hij een vraag voor je vormt. Want de vreemde vertegenwoordigt wat jezelf niet bent. Jij hebt hem nodig om bij jou het nog onbekende deel van jezelf te brengen je ervaart wat het is om zelf een vreemde te zijn voor een ander, je ervaart je eigen grenzen en verlangens een vreemde vraagt iets van mij, misschien wel dat ik een deel van mijn ziel ongeschonden bewaar, een plek waar het leven nog openligt.....”
moge het zo zijn. *Amen*